

Michael Dubron

Kot poklicnemu gasilcu gasilske enote v okrožju Los Angeles (Kalifornija, ZDA) mi ničesar ne prinese tolikšnega notranjega zadovoljstva kot priložnost, da se odzovem na »veliki potres« in da se spopadem s kakršno koli katastrofo, ki mogoče leži pred menoj. Kot gasilec vem, da je naše vznemirjenje ob nevarnosti, ki smo ji izpostavljeni, lahko marsikdaj razumljeno narobe, vendar je naše delo naša strast; uživamo v tem, da smo gasilci in člani prav posebne družine. Nedvomno je med našimi sposobnostmi ta, da ostanemo mirni in da znamo obvladati razmere, ko drugi izgubijo nadzor nad njimi. Vsekakor imamo »alfa miselnost«, zato lahko naša predanost gasilskemu delu ogrozi naša zasebna življenja.

V svoji karieri sem se imel priložnost odzvati na veliko požarov, množičnih nesreč, potresov, poplav in drugih katastrof, zato sem včasih dobil občutek, da sem neranljiv. Aktivno se udeležujem v številnih športih in telesnih aktivnostih, živim zdravo in imam čudovito družino. Novica, ki sem jo prejel 8. februarja leta 2003, je bila nepojmljiva; znašel sem se v stanju zmedenosti in šoka ter prvič, odkar pomnim, v položaju, nad katerim nisem imel nadzora. Ugotovili so, da imam raka na debelem črevesu in danki.

Da imam raka, sem odkril, ko sem v blatu zasledil majhno količino krvi. Mislil sem, da gre za hemoroide; za mnenje sem povprašal celo nekaj zdravnikov; vsi so se strinjali z menoj; imel sem le 39 let. Prva diagnoza je bila slaba, tj. rak četrte stopnje, in sporočili so mi, da bom živel le še od enega do treh let. Z družino sem se znašel v popolni nejeveri in položaju, za katerega smo vedno mislili, da se dogaja le drugim.

Imel sem srečo, da sem za bitko z rakom našel enega najboljših kirurgov in onkologov na področju raka debelega črevesa in danke. Počutim se kot najsrečnejši človek na tem svetu, saj je februarja letos preteklo pet let od moje diagnoze. Rak na debelem črevesu in danki je pošast – v Združenih državah Amerike vsako leto to bolezen diagnosticirajo 145.000 novim bolnikom; 54.000 jih bo umrlo; umrli bodo za rakom, ki je popolnoma ozdravljiv, če ga odkrijemo pravočasno. Raziskave so pokazale, da gasilci za

rakom obolevajo celo pogosteje od preostalega prebivalstva, vključno z rakom na debelem črevesu in danki.

Način, kako se izogniti usodi, ki jo prinaša ta bolezen, je, da se z rakom ukvarjamo dejavno in preventivno, ne pa le, da se nanj odzivamo, še posebej v gasilstvu. Kaj to pomeni? Skrbeti moramo zase, ko je treba, nositi primerno zaščitno opremo in vzdrževati njeno čistočo. Ko se vrnete s kraja nesreče, za katero obstaja nevarnost izpostavljanja rakotvornim snovem, se oprhajte in – kar je najpomembnejše – udeležujte se zdravstvenih pregledov, ki zajemajo popolne preiskave za odkrivanje raka, vključno s kolonoskopijo.

Kolonoskopija je postopek, pri katerem morate dan pred preiskavo za očiščenje črevesja popiti odvajalno raztopino; ne, ni preveč zabavno, vendar je najboljša, da na to gledate kot na majhno neprijetnost. Na dan preiskave je pred vami preprosta naloga: še preden se dobro zaveste, je preiskave konec. Če med preiskavo ugotovijo, da so v vašem črevesju majhne tvorbe, imenovane polipi, jih lahko odstranijo neboleče in brez neprijetnosti; tako se v trenutku izognete usodi, s katero smo se srečevali jaz in preveliko drugih. Razmišljajte drugače: radi imate svojo družino in poklic gasilca, torej, odločite se za preiskavo zaradi ljudi in stvari, ki ji jih imate radi. Ne bodite sebični, preiskavo opravite za svoji družini, tj. družino doma in tisto v gasilski postaji.

Izkušnja z rakom me je pripeljala k temu, da sem ustanovil neprofitno organizacijo posebej za gasilce, saj le-ti razumejo drug drugega; družijo jih ista vez. Mreža za pomoč gasilcem, obolelim za rakom (Firefighter Cancer Support Network, FCSN), je bila ustanovljena z namenom, da nudi pomoč gasilcem po vsem svetu, da tistim, ki jim je bil diagnosticiran rak, nudi »uteho, moč in upanje« ter da ljudi izobražuje o temi, za katero se predolgo nismo menili, to je o raku. Upam, da bodo moji kolegi gasilci v Sloveniji to sporočilo sprejeli z odprtimi rokami. Veselim se zgodb o uspehu. Mogoče bomo imeli nekega dne celo slovensko vejo mreže za pomoč gasilcem, obolelim za rakom; nuditi pomoč drugim gasilcem v stiski in izobraževati ljudi o tako pomembni temi, je eden izmed največjih virov notranjega zadovoljstva.

Hvala, da se ste si vzeli čas, da ste prebrali to sporočilo in zapomnite si: »S skupnimi močmi lahko dosežemo spremembe«. Prosim, obiščite spletno stran: www.FirefighterCancerSupport.org.

Michael Dubron

Predsednik in ustanovitelj Mreže za pomoč gasilcem, obolelim za rakom